

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Кж I 808/05
08.06.2005. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Љубомира Вучковића, као председника већа, Милене Инић-Дрецун и Горана Чавлине, као чланова већа и саветника Биљане Милосављевић, као записничара, у кривичном поступку против оптуженог АА, због кривичног дела тешке телесне повреде из члана 53. став 2. Кривичног закона Републике Србије и др., решавајући о жалби Окружног јавног тужиоца у Нишу, изјављеној против пресуде Окружног суда у Нишу К. 157/04 од 2.12.2004. године, у седници већа одржаној дана 8.6.2005. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба Окружног јавног тужиоца у Нишу, а пресуда Окружног суда у Нишу К. 157/04 од 2.12.2005. године, ПОТВРЂУЈЕ.

О б р а з л о ж е њ е

Наведеном пресудом Окружног суда у Нишу оптужени АА, оглашен је кривим за кривично дело тешке телесне повреде из члана 53. став 2. КЗ РС и кривично дело лаке телесне повреде из члана 54. став 3. КЗ РС, па по утврђивању појединачних казни затвора за свако од тих дела, осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 6 (шест) месеци у коју ће му се урачунати време проведено у притвору од 28.3. до 2.12.2004. године. Оптужени је обавезан да плати суду на име паушала износ од 5.000,00 динара и трошкове кривичног поступка у износу од 67.765,00 динара.

Против те пресуде жалбу је изјавио Окружни јавни тужилац због одлуке о казни, са предлогом да Врховни суд побијану пресуду преиначи и оптуженог осуди на казну затвора у дужем временском трајању.

Републички јавни тужилац Србије у свом писменом поднеску Ктж.бр. 951/05 од 16.5.2005. године предложио је да Врховни суд првостепену пресуду преиначи и оптуженом изрекне казну затвора у дужем временском трајању.

Врховни суд је на одржаној седници већа размотрио све списе предмета заједно са побијаном пресудом коју је испитао у смислу члана 380. ЗКП, па је по оцени навода у жалби и мишљења Републичког јавног тужиоца Србије, нашао:

Побијана пресуда не садржи битне повреде одредаба кривичног поступка, нити повреде кривичног закона на које Врховни суд у смислу члана 380. став 1. тач. 1. и 2. ЗКП, пази по службеној дужности.

Испитујући првостепену пресуду поводом жалбе Окружног јавног тужиоца у делу одлуке о казни, Врховни суд налази да је жалба неоснована.

Правилно је првостепени суд утврдио све околности које су у смислу члана 41. ОКЗ од утицаја на одлуку о

казни. Дат је одговарајући значај олакшавајућим околностима да је оптужени у критичном догађају и сам задобио повреде, да се оштећеним не придружују кривичном гоњењу, а посебно оштећени ББ који је тешко телесно повређен при чему је имао у виду суд и изјаву овог оштећеног да се и након догађаја дружи са оптуженим што датира још из основне школе да је оптужени изразио жаљење што је до повређивања оштећених дошло, а све то у односу на отежавајућу околност вишеструку осуђиваност оптуженог. Сходно томе, а имајући у виду и тежину сваког од учињених кривичних дела, првостепени суд је правилно оптуженом за кривично дело тешке телесне повреде из члана 53. став 2. КЗ РС утврдио казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 5 (пет) месеци, а за кривично дело лаке телесне повреде из члана 54. став 2. КЗ РС утврдио казну затвора у трајању од два месеца, па га потом осудио на јединствену казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 6 (шест) месеци, која се и по оцени Врховног суда показује као довољна за постизање своје законом прописане сврхе предвиђене чланом 33. ОКЗ.

Сходно изнетом жалба Окружног јавног тужиоца, оцењена је неоснованом.

Из изнетих разлога, а на основу члана 388. ЗКП, Врховни суд је одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар Председник већа

Биљана Милосављевић, с.р. судија,

Љубомир Вучковић, с.р.

За тачност отправка

зж